

Plymouth – jeden den praxe 2019

Můj den začíná pořádně velkou snídaní. Snídani máme kolem půl 8. Vždy, když scházíme po schodech dolů, vidíme plný stůl jídla. Na stole se objeví čerstvé bagetky, šunka, sýr, marmelády či jogurt s čerstvým ovocem jako jsou jahody, borůvky a maliny. Náš hostitel – Martyn se nás vždy optá, zda si dáme kávu, čaj či horkou čokoládu. U snídani si vždy najdeme nějaký téma, o kterém se bavíme.

Po snídani již nemám moc času, jelikož mi kolem 8 hodiny jede první bus ze zastávky Russell Avenue, kterou mám nedaleko domu, ve kterém jsme ubytováni. Tento autobus není přímý, ale jeden přestup není až tak nic hrozného. Vystupuji na zastávce Western Approach Flats, kde jen přejdu na protější silnici, kde je zastávka Western Approach Subway, ze které jedu na Alma Road.

Pracuji v domově Woodland Villa. Je to pečovatelský dům pro staré a tělesně postižené (Old Age, Physical Disability).

Moje směna začíná přibližně v 9 hodin, ale jelikož jezdím dřívějším autobusem, vždy tam jsem kolem 8:45. Na recepci se přivítám a zapíšu svůj příchod. Dojdu se převléct – černé kalhoty a bílé triko.

Potom, kdy jsem připravena pracovat, jdu již na své patro. Jsem pod křídly moc hodné Emmy, která mi se vším vždy pomůže.

Kolem 9:00 jdu sebrat hrnečky a talířky, které zbyly po snídani a donesu je do kuchyně a pomůžu je umýt. Poté jdu do 1 patra ustlat postele a pomoci s ranní hygienou. Na 10:00 připravím tzv. „tea trolley“ – kde mám kávu, čaj a nějaké ty dobré sušenky. Ze začátku jsem se vždy všech zeptala, zda mají zájem o čaj či kávu a kolik cukru a mléka chtějí. Teď už si skoro vše pamatuji a je to o moc jednodušší, než se všech ptát. Kolem 10:30 jdu připravit příbory na oběd. Od 10:45 do 11:00 mám svou první přestávku. Já se většinou učím anebo si pomalu začínám jíst obědový balíček, který nám Martyn připravil, většinou nějaká bulka se sýrem a šunkou, ovocem a nějakou sladkou dobrotou. Po skončení mé přestávky jdu do prvního patra roznést příbory. Jsou to lidé, kteří nejdí společně dole s ostatními. Od 12:00 se rozdávají obědy. Po obědě se rozdávají dezerty, které si v předešlém dni sami rezidenti vybrali. Kolem 13:00 jdu na svou druhou přestávku. Většinou se mě v kuchyni zeptají, zda mám oběd či chci ochutnat to jejich jídlo, ale já nikdy neodolám a vždy si malou porci nandám. Každý pátek mají typická fish and chips with peas – je to velká dobrota.

Po své pauze jdu zkontrolovat rezidenty, zda někdo něco právě nepotřebuje. Když nikdo právě nezvoní, povídám si s rezidenty o jejich životě. Ptám se jich, co mají rádi, kde cestovali a jak se právě dnes vyspali či jak se cítí. Ne vždy jim na 100% rozumím, ale moc se snažím, aby jejich komunikace se mnou byla v pořádku.

Každý den mají připravený program – úprava nehtů, kadeřnice, hraní binga či jiné společenské hry. Taky k nim zavítají hudebníci. Je to tak hezké, když se jim zpívají jejich staré hity a oni se alespoň v křesle houpají do pohybu tance.

Kolem 14:45 jdu zase připravit „tea trolley“ a má směna končí.

Tento projekt mi dal hrozně moc. Poznala jsem jiné lidi a hlavně jiný přístup ošetřovatelek k rezidentům. Připadala jsem si tam jak v jedné velké rodině. Všichni jsou k sobě tak moc hodný a milý.

Děkuju za tuto životní zkušenost, na kterou budu velmi ráda vzpomínat.

Andrea Semorádová

